

امیرحسین کشمیری، برنده پروانه زرین بخش کودکان غزه؛

باز هم درباره کودکان غزه

فیلم می سازم

کارگردان فیلم کوتاه «یک، دو، سه» که برای این فیلم پروانه زرین بخش کودکان غزه را از سی‌وششمین جشنواره فیلم کودکان ونوجوانان دریافت کرده، گفت: کودک‌آزاری و کودک‌کشی که در منشور حقوق بشر و نهادهای بین‌المللی آن رانفی می‌کنند، این روزها در جنگ غزه در حال وقوع است، اما هیچ‌کس توجهی به آن ندارد.

امیرحسین کشمیری، درباره فرآیند ساخت این فیلم به خبرنگار جام‌جم گفت: در زمان طوفان الاقصی و ۷ اکتبر با کشتار ۲۸هزار کودک‌ان این دغدغه به‌وجود آمد که کاری در این رابطه بسازیم، چون در آن زمان هیچ‌کس اثری نداشته بود؛ بنابراین، ایده فیلم کوتاه یک، دو، سه در رابطه با اورژانس اجتماعی و کودکان را یکی از دوستانم، آقای حق‌دوست مطرح کرد. ما این سوژه را پیگیری و چکش‌کاری کردیم و از اورژانس اجتماعی به کودکان غزه رسیدیم و متوجه شدیم رسماً کودک‌آزاری و کودک‌کشی که در منشور حقوق بشر آن رانفی می‌کنند، به‌وجود آمده، اما هیچ سازمان و قلم‌نامه‌ای مانع این کار نمی‌شود. این مضمون فشنگی بود که من و عوامل این فیلم در طول چهار ماه پیش تولید، سوژه مورد نظر را تحلیل و بررسی کردیم تا ایده مورد نظر پرورش یافته و به اثر نهایی برسد.

داستان فیلم کوتاه یک، دو، سه به‌نوعی فرهنگ‌سازی برای فعالیت اورژانس اجتماعی است، چون نقش اول داستان این اثر با تماس به اورژانس اجتماعی و بیان یک اتفاق به مسئول پاسخگویی این اورژانس است. کشمیری با اشاره به سختی‌های کار با کودکان گفت: بزرگ‌ترین چالشی که برای ساخت این اثر داشتیم، استفاده از کودکی پنج‌ساله و مدرسه‌نرفته در نقش اول بود و این چالش‌های خاص خود را داشت.

او در پاسخ به این پرسش که فکر می‌کنید فیلم‌تان چه ویژگی‌ای داشت که از میان ۱۷ فیلم کوتاه بخش کودکان غزه برگزیده شد، گفت: اول این‌که این کار جهانشمول است؛ چون قصه خانه کوچکی را روایت می‌کند که جزو قشر متوسط جامعه و از خانواده‌های معمول ایرانی بوده و همه با آن همذات‌پنداری می‌کنند. دوم این‌که این فیلم سعی نمی‌کند شعار خاصی بدهد و از این نظر حتی مورد قبول کسانی که با شاردادن در فیلم‌ها مشکل دارند واقع می‌شود و ممکن است با دیدن کار خوش‌شان بیاید. سوم این‌که این کار از لحاظ احساسی به دلیل این‌که سن پایینی دارد، احساس خوبی در مخاطبان ایجاد و به لحاظ احساسی آنها را درگیر می‌کند.

این فیلمساز کوتاه در پاسخ به این‌که آیا در آینده فیلمسازی در حوزه کودکان و غزه را ادامه می‌دهد یا خیر، عنوان کرد: من کارهایی که می‌سازم ناخودآگاه به سمت کودک سوق پیدا می‌کند و کار در حوزه کودک را دوست دارم، اما باید ببینیم چه اتفاقی می‌افتد. کشمیری افزود: منتظر ایده و سوژه خوب برای ساخت فیلم‌های بعدی‌ام درباره غزه هستم، اما فاکتورهایی وجود دارد که کار برای غزه را سخت می‌کند. اول این‌که مانجر به زیسته آنجا را نداریم و شاید مقداری در کارگردانی کارهایی مرتبط با غزه تأثیر بگذارد. دوم این‌که فضا سازی و زبان آنها با ما فرق می‌کند؛ چون اگر بخواهیم فیلمی ژانل مرتبط با غزه بسازیم مجبوریم به زبان عربی باشد و به همین دلیل معمولاً کارهایی که در ایران به زبان فارسی است، تبدیل به کار خوبی می‌شود.

مسعود جهانشاهی، مدیر سینما فلسطین به‌عنوان دبیر پنجاه و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم رشد معرفی شد. در نشست جلسه شورای سیاست‌گذاری پنجاه و چهارمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم رشد که در سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی برگزار شد حسین عبادتی، دبیر پیشین جشنواره در ارتباط با روند سال گذشته این رویداد گفت: جشنواره فیلم رشد از سال ۱۳۴۲ آغاز به‌کار کرد و سومین

مسعود جهانشاهی دبیر جشنواره رشد

ادبیات فارسی؛ مانع انقراض فرهنگی

کیانوش دالوند که این روزها با انیمیشن سنگول ومنگول در جشنواره بین‌المللی کودک و نوجوان

حضور دارد، معتقد است رویکرد به ادبیات غنی فارسی می‌تواند زمینه تولید آثار فاخر جهانی را فراهم کند

برادران دالوند، کیانوش و فرزاد که در کارنامه

کاری‌شان کارگردان فیلم‌های سینمایی

انیمیشن «ناسور» و «رستم و سهراب»، امسال با

«شنگول ومنگول» در ژانر فانتزی و ماجراجویی در

سی‌وششمین جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان

حضور دارند. این انیمیشن بلند در عرصه جهانی و

بین‌الملل با عنوان The Gools (گول‌ها) شناخته

می‌شود که این نام از آخر اسم دو شخصیت داستان

یعنی شنگول ومنگول گرفته شده است. این انیمیشن اقتباسی آزاد از داستان

فولکلور گرگ و بزغاله است که از زاویه نگاه متفاوتی به آن پرداخته و ماجرای سه

بزغاله جوان را دنبال می‌کند که می‌خواهند ملج را در شهر حیوانات برقرار کنند.

حضور این انیمیشن در بخش مسابقه ملی جشنواره فیلم کودک بهانه‌ای شد تا با

کیانوش دالوند گفت‌وگو کنیم که در ادامه از نظر می‌گذرانید:

■ ■ ■

چ‌ه شد تصمیم گرفتید به داستانی فولکلور مثل شنگول ومنگول که ممکن است بارها

شنیده شده باشد، بردارید؟

ما در ادبیات فارسی داستان‌های بسیار زیادی داریم که متأسفانه به‌روز نشده‌اند و اقتباس‌هایی که از آنها انجام می‌شود، غنی و خوب نیست. اکثر مواقع در ایران نعل نعل به‌نعل اقتباس صورت می‌گیرد، یعنی یا به‌طور دقیق همان داستان موجود را اجرا می‌کنند یا با تغییرات بسیار زیادی چیز دیگری می‌سازند. با توجه به بررسی‌هایی که در این سال‌ها انجام دادم، داستان‌های ما بسیار خوب هستند، اما جزئیات زیادی ندارند و شخصیت‌پردازی خوبی در آنها وجود ندارد که البته این جزو ذات روایت قصه هم محسوب می‌شود. به‌نظرم این گنجینه ارزشمند موجود در ادبیات زبانی و محاوره‌ای و قصه‌هایی که سینه به سینه منتقل می‌شود تا ادبیات شعرگونه و حماسی مثل گرشاسب‌نامه، شاهنامه و سمک عیار ظرفیت‌های خوب و متفاوتی دارند، یعنی ممکن است یکی روایت خوبی داشته باشد، اما فرم آن مناسب بیان در رسانه سینما نباشد و یکی دیگر ممکن است جزئیات نداشته باشد و نیاز به پرداختش و کار بیشتر دارد.

در ادبیات غرب نیزمان‌هایی نوشته شده که بارها از آنها اقتباس صورت گرفته است، به‌عنوان مثال،

از رمان «دراکولا» چندین بار اقتباس شده و

برش

+

سینما متعلق به کودکان است

تا الان مدیریت جشنواره فیلم کودک و نوجوان برای دریافت مواد لازم برای اکران فیلم‌ها خیلی خوب بوده، اما به هرحال، این جشنواره بسیار ارزشمند و از اعتبار جهانی برخوردار است. متأسفانه در کشور وقتی اسم کودک می‌آید، ما همه کارها را سردستی تصور کنیم، که این اشتباه بزرگی است. نباید فراموش کرد که سینما متعلق به کودکان است. فکر می‌کنیم اگر ارزش داشته‌های مان را بدانیم، قطعاً جشنواره‌هایی نظیر کودک و نوجوان اسفهان به بهترین نحو برگزار و تأثیرگذار خواهد شد.

جشنواره فیلم آموزشی در دنیاست. پنجاه و سومین دوره جشنواره سال گذشته در هفته اول دی برگزار شد که ۲۷۶۰ اثر از کشورهای مختلف به این جشنواره ارسال شدند. در نهایت ۳۷۲۹ اثر ثبت شد و پس از انجام دآوری، ۱۹۵ اثر برای نمایش به جشنواره راه پیدا کردند. همچنین در این نشست مسعود جهانشاهی دبیر جدید این جشنواره گفت: تربیت کودک به واسطه فیلم از ماموریت‌های جمهوری اسلامی است. در

جشنواره امسال آنچه پیشنهاد می‌شود، گسترش آثار در مراکز پخش است. در دوره‌های گذشته قدم‌های خوبی برداشته شد که باید تثبیت شود. با توجه به مسائل امروز، جشنواره فیلم رشد می‌تواند نسبت به بزرگ‌ترین نسل‌کشی در مقابل دوربین‌ها در فلسطین، کارهای بزرگی انجام دهد. جشنواره فیلم رشد رویدادی سینمایی است که با بررسی آثار علمی-آموزشی و نگاه به سند تحول بنیادین هرساله در دی‌ماه برگزار می‌شود.

باید حمایت بیشتری از ادبیات فارسی کند تا به‌قول یکی از بزرگان کشور از لحاظ فرهنگی منقرض نشویم. بنابراین شاید جان زنده به‌در ببریم، اما اگر چیزی برای عرضه به دنیا نداشته باشیم منقرض می‌شویم.

۹] چقدر در تولید این انیمیشن تلاش کردید مؤلفه‌های بومی کشور خودمان را نیز در نظر بگیرید؟

ما فقط قصه و اسامی شخصیت‌ها را از مؤلفه‌های بومی خودمان گرفتیم و از طرفی هم سرمایه‌گذار این فیلم، خارجی نیست بلکه شرکت گردشگری پارس زیرمجموعه هلدینگ بانک گردشگری است. ما برای این موضوع تنها به بازار بین‌المللی نظر داشتیم. از طرفی هم حیطه فرهنگی ما گسترده است و از فلات آناطولی تا چین امتداد پیدا کرده است. اگر قصه هزارویکشب را شنیده باشید، علی‌الدین و چراغ جادو یک قصه فارسی است، اما پسر یک خیاط چینی است و جادوگری که به آنجا می‌رود نیز آفریقایی است. بنابراین ما قصه و روایت خودمان را مدرن‌تر کردیم و اقتباس مان بر مبنای شخصیت‌ها و ایثارگری مادر در این قصه بود.

۹] از آنجایی که ساخت انیمیشن هزینه‌بر و زمان‌بر است؛ برای طراحی شخصیت‌ها چند نفر در یک تیم درگیر بودند و تولید آن چقدر زمان برد؟

تولید این انیمیشن حدود پنج سال زمان برد و به‌طور تقریبی فکر می‌کنم حدود ۳۰۰ نفر در داخل و خارج کشور، شهرهای مختلف و در کارگاه خودمان به‌طور مستقیم و غیرمستقیم درگیر بودند.

۹] برای این کار قطعاً طراحی استوری‌برد هم داشتید.

بله- ما برای تمام صحنه‌های اکشن، ماجراجمور و تمام کلیپ‌های مان یعنی آوازها و فضای موسیقی داخل انیمیشن، طراحی استوری‌برد دقیق داشتیم؛ یعنی حتی ممکن است با دیدن استوری‌برد به این موضوع برسید که این طراحی زیباتر از فیلمی است که ساخته شده؛ اما برای صحنه‌های دیگرمان مثل صحنه‌های دیالوگ محور طراحی استوری‌برد سبک‌تری داشتیم.

۹] با توجه به این‌که ساخت انیمیشن کار سخت و زمان‌بری است و هرکسی برای سرمایه‌گذاری در آن ریسک نمی‌کند، چطور توانستید سرمایه‌گذاران را مجاب به سرمایه‌گذاری در این پروژه کنید؟

متأسفانه این موضوع در ایران چندان جا نیفتاده است و ما نیاز به بازاربایان هنری داریم؛ یعنی کسانی که بتوانند سرمایه‌گذاران را مجاب کنند که یک اثر هنری چه ارزش‌های اقتصادی می‌تواند خلق کند و به همراه داشته باشد. متأسفانه در ایران چنین کاری را تنها خود هنرمندان و بچه‌هایی که درگیر کار می‌شوند انجام می‌دهند؛ در صورتی‌که بازاربایی فیلم یک نوع تخصص است و باید بیشتر روی آن کار شود. سینمای پرافتخار ایران، علاوه بر موفقیت جشنواره‌ای، نیاز به بازار جهانی دارد و لازم‌ه حضور در بازار جهانی ارتقای کیفی و کمی است. خوشبختانه در سال‌های اخیر استاندارد‌ها بسیار تغییر کرده و فیلم‌ها به‌لحاظ کیفیت بصری، صوتی و محتوایی ارتقا یافته‌اند. حضور در بازار جهانی باعث ایجاد انگیزه و رغبت در سرمایه‌گذاران شده و این چرخه با رشد و اصلاح ظرف چند سال تبدیل به یک صنعت ارزشمند و قوی خواهد شد. در ایران منبع مالی کم نداریم، اما باید بتوانیم افق‌های دیدمان را برای بازارهایی که بسیار بزرگ‌تر از بازار کشورمان است، گسترش دهیم. اگر این اتفاق بیفتد سرمایه‌گذاران با فراغ بال بیشتری برای سرمایه‌گذاری در کارهای با کیفیت می‌آیند.

۹] ما استعداد‌های خوبی در زمینه انیمیشن داریم و بسیاری به پیشرفت‌های خیلی خوبی هم رسیدند، اما با مهاجرت خاموش انیماتورها روبه‌رو هستیم. به نظر تان برای بهبود این شرایط چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟

این موضوع چندان ارتباطی با حیطه انیمیشن ندارد و به‌دلیل معضلات اقتصادی و فرهنگی موجود در جامعه این مشکلات به‌وجود آمده است. ما باید روی مباحث فرهنگی کار کنیم تا حمیت بیشتری نسبت به خاک وطن در میان جوانان به‌وجود بیاید که احساس می‌کنم جوانان امروز نسبت به آن بیگانه‌اند. بنابراین مهاجرت یک موضوع کلان‌کشوری است و باید روی این فرهنگ بیشتر کار شود. به‌هرحال مسائل اقتصادی، فرهنگی و حجم کار در این موضوع دخیل هستند و اکثر متخصصان برای‌شان کار وجود دارد. اما امروز شاهد مهاجرت کسانی هستیم که درآمد کشور مقصد انتخابی‌شان پایین و حداقلی است و در همین‌جا هم می‌توانند این درآمد را داشته باشند. شاید احساس می‌کنند با فراغ بال بهتری می‌توانند کار کنند و بر اثر حس‌رایی که در خارج از کشور برای‌شان درست می‌شود، به آن سمت گرایش دارند. به هرحال، تمام این موارد دست به دست هم می‌دهد و به نظرم ابعاد این پدیده خیلی بزرگ‌تر از صنعت انیمیشن است.

رویداد

جشنواره فیلم کوتاه میزبان

۱۱ فیلم هوش مصنوعی

فیلم‌های کوتاه راه‌یافته به بخش ویژه «هوش مصنوعی» به همراه هیأت انتخاب این آثار در دوره ۴۱ جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران معرفی شدند.
هیأت انتخابی متشکل از سه سینماگر، ۱۱ فیلم راه‌یافته از میان ۲۴۴ فیلم ثبت‌نام شده در بخش «هوش مصنوعی» در جشنواره را معرفی کردند؛ «هر لحظه تردید تو می‌تواند جهان را نابود کند» به کارگردانی ماژیوان از چین، «معجزه» به کارگردانی افروز باوفا از ایران، «محدوده مرثیه» به کارگردانی لئونیداس الکساندرو گودلیس از یونان، «ما زمینی‌ها» به کارگردانی سعید ترخانی از ایران، «تعقیب‌گری» به کارگردانی سی جی‌زیگ از ایالات متحده، «آخرین صحنه» به کارگردانی سه‌هوان چا از کره جنوبی، «سرگذشت‌های مورانو؛ شیشه ما چراهای عشق» به کارگردانی کارلو دی تونی از ایتالیا، «شاهد» به کارگردانی ایک جون یانگ از کره جنوبی، «خانه» به کارگردانی ژیکیان وانگ از آمریکا، «ای کی‌وای آی؛ ایک‌گای خوت رود» هوش مصنوعی پیدا کن» به کارگردانی گری یونگ از مالزی، «فلسطین در چشم‌های من» به کارگردانی سرش‌البخشی نائینی از ایران.
چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به دبیری مهدی آذرین‌دار از ۲۷ مهر تا ۲۸ آبان ۱۴۰۳ در پردیس سینمایی ملت برگزار خواهد شد.

اکران

«زودپز»

صدرنشین گیشه شد

فیلم سینمایی کم‌دی «زودپز» به کارگردانی رامبد جوان و تهیه‌کنندگی منصور سهراب پور با بازی محسن تانبانه، نوید محمدزاده با فروش بیش از پنج میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومانی و جذب بیش از ۱۴۲ هزار مخاطب، رکورد میزان فروش و

مخاطب روز اول تاریخ سینمای ایران را شکست.

این فیلم که فیلمبریان پخش آن را به عهده دارد، کم‌دی‌ای است که در حال‌وهوای دهه ۶۰ روایت می‌شود و ماجراهای جالبی را رقم می‌زند. در بحبویه موشک‌باران تهران در سال ۱۳۶۶، سیروس و شاهین دو داماد خانواده حین آماده‌سازی و تعمیر ماشین عروس مشایقه‌خود، دست به کار خنک‌رانی می‌زنند که ناخواسته وارد حوادث تلخ‌وشیرینی می‌شوند.

همچنین محسن تانبانه به‌عنوان سرپرست نویسندگان، مهدی نادری به‌عنوان نویسنده، مرضی نجفی به‌عنوان مدیر فیلمبرداری و امیر توسلی به‌عنوان آهنگساز ازجمله عوامل فیلم کم‌دی زودپز هستند. فیلم کم‌دی زودپز اکران خود را از سه‌شنبه هفدهم مهرماه آغاز کرده است و انتظار می‌رود عملکرد موفقی در گیشه داشته باشد.